

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Štedrý večer: Plnosť času (24. 12. 2017 Levice)

1. Jána 1, 7

Ale ak chodíme vo svetle, ako ON je vo svetle, máme spoločenstvo medzi sebou a krv Ježiša Krista, Jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu.

Bratia a sestry

Adventný a vianočný čas nás vedie k tomu, aby sme si k sebe boli bližšími a milšími. Slávnostná nálada, rozsvietený stromček, blikajúce hviezdy, milé darčeky. Je to tá pekná idylka sviatkov, ktorá k Vianociam neodmysliteľne patrí. Čo nás však skutočne privedie do neba? Pozrime sa na svedectvo ľudí, ktorí sa v nebi už nachádzajú. Čo tam v tom nebi hovoria? *Jemu, ktorý nás miluje, ktorý nás svojou krvou oslobodil od našich hriechov a urobil kráľovstvom, kňazmi svojmu Bohu a Otcovi, Jemu sláva a vláda na veky vekov (Zj 1, 5-6).*

Pozrime sa na zaujímavý príbeh pretrhnutého lana, ktoré je vystavené v Matterhornskom múzeu vo švajčiarskom Zermate. Niekoľko horolezcov sa v roku 1865 vydalo pokoriť známy skalný masív Matterhorn, ktorý sa týči nad malebným švajčiarskym mestečkom Zermatt. Niekoľkí horolezci sa už spomenutým lanom pripútali pri spätočnej ceste. Jeden z nich sa však pošmykol a strhol za sebou ďalších troch do priepasti, kde sa zabili. Ostatní členovia tímu prekonali šok a pevne chytili lano, ktoré ich púťalo dohromady. Akosi pritom očakávali, že to lano zastaví pád ich spoločníkov. Lano však po stranách prasklo a roztrhlo sa. Týmto spôsobom odovzdalo horolezcov do náruče smrti. Nikto vlastne nevie, prečo použili nekvalitné lano. Vie sa iba toľko, že sa nejednalo o pravé alpské lano, ktoré má garantovanú vysokú kvalitu a pozná sa podľa vpleteného červeného vlákna. Dodnes sa toto ich nekvalitné pretrhnuté lano vystavuje v spomenutom múzeu na ich pamiatku.

Z tohto tragického príbehu plynie jedno veľké ponaučenie. Celou Bibliou, od 1. knihy Mojžišovej až po Zjavenie Jána sa vinie jedno červené vlákno. To predstavuje to jediné, čo ťa môže zachrániť – čiže Ježišovu krv. Ľudia, ktorí žili v starej zmluve, čakali narodenie Mesiáša. Pozerali sa dopredu do dejín sveta, kedy sa má narodiť Mesiáš.

Už na prvých stránkach Biblie pri hriechu v raji hovorí Pán Boh hadovi: *Položím nepriateľstvo medzi teba a ženu, medzi tvoje potomstvo a jej potomstvo, ono ti rozmliaždi hlavu a ty mu schvatneš päť (1. M 3, 15).* Had je diabol, ktorý Kristovi schvatol päť, priviedol ho na kríž. Ale Kristus mu rozmliaždil hlavu, čiže nad diablom na kríži zvíťazil. To je podstata toho, čo sa stalo na kríži. Preto prišiel Syn Boží, aby maril skutky diablove.

Alebo príbeh, keď Mojžiš putoval s Izraelitami po púšti. Keď Izraelitov štípali hady, Mojžiš spravil podobu medeného hada a postavil ho na palicu. Každý z uštipnutých, ktorý sa na neho pozrel, bol zachránený. Bol to predobraz skutočnosti, že Kristus sa za nás obetoval na kríži. Každý, kto sa na tento kríž pozerá a vierou si privlastňuje Kristovo víťazstvo, bude zachránený pre večný život.

Vedeli by sme ďalej spomínať prorokov, ktorí niekoľko stáročí pred Kristovým narodením predpovedali, že sa narodí v Betleheme. Hovorili o Jeho úlohe, rovnako aj o Jeho smrti. Tieto informácie o Mesiášovi – Spasiteľovi sa nesú ako červené vlákno celou Starou zmluvou. Ľudia čakali, že Kristus príde a zachráni ich.

Nová zmluva hovorí o Jeho narodení a diele, ktoré tu pre nás vykonal. Cirkev sa obracia dozadu na tieto udalosti, ktoré sa odohrali pred 2 000 rokmi v Palestíne. Čo z toho vyplýva pre súčasnosť?

To červené vlákno, ktoré chýbalo v spomenutom matterhornskom lane spôsobilo jednu veľkú katastrofu. To červené vlákno je teda potrebné pre náš život. Viera v Ježiša Krista, o ktorého narodení si teraz viac hovoríme. To červené vlákno, ak je vpletené do nášho života, lano sa nepretrhne. Ale pokiaľ prídu problémy zdravotné, finančné, rodinné a to červené vlákno viery v Ježiša Krista chýba, môže sa náš život skončiť jednou veľkou tragédiou.

Tento rok som prežil niekoľko zaujímavých príbehov. Bol som pri tom, ako jeden starší zatrpknutý človek, ktorý žil zlým spôsobom života prišiel ku viere. Celý život sa z viery smial, nemal ho v rodine nikto rád. Manželka to mala s ním ťažké, syn sa s otcom nerozprával, celé vzťahy v rodine boli desaťročia napäté. Jedného dňa ma zavolali, aby som mu išiel prislúžiť sviatosť Večere Pánovej, pretože to s jeho životom nevyzeralo najlepšie. Pritom od confirmácie v kostole nebol. Keď som k nemu prichádzal na izbu, syn ma vystríhal, že otec je niekedy veľmi nahnevaný a nevie sa ovládať. Bol som pripravený na všeličo. Našiel so tam však usmievavého pána, ktorý ma už čakal sediac na stoličke. Pekne sme sa porozprávali, pomodlil som sa s ním a prislúžil som mu Večeru Pánovu. V tej chvíli zažil svoj duchovný prerod. Prišiel k viere a začal túžiť po Bohu. Pokazené veci v rodine si dal do poriadku. Súčasťou lana jeho života sa stala červená niť, ktorá ho preniesie na druhý svet k Božiemu Synovi.

Alebo iný prípad policajta, ktorý bol iba pokrstený a nikdy v živote v kostole odvtedy nebol. 50 rokov svojho života prežil v hneve, nad ocom, ktorý ich opustil. Pohnevaný bol zo svojím bratom a s ďalšími ľuďmi. Pár dní pred smrťou som mu prišiel prislúžiť sviatosť Večere Pánovej do nemocnice. Rozprávali sme sa, modlili sme sa. Odpustil všetkým s ktorými bol pohnevaný. Iba nedokázal prijať, že mu Boh môže odpustiť všetky jeho hriechy. Povedal som mu, že Kristus je ten zaslúbený Mesiáš, ktorý prišiel ako betlehemske dieťa. Nezostal však dieťaťom, vyrástol a obetoval sa na kríži za naše hriechy. Nie je pre Neho taký hriech, ktorý by nám nemohol odpustiť. Potom ten pán povedal: „Už verím.“ Pomodlili sme sa, prijal sviatosť Večere Pánovej a plakal nad tým, že vyše 50 rokov svojho života prežil v žiali a horkosti. Pár dní nato zomrel. Ale súčasťou posledných dní jeho života sa stalo červené vlákno Ježiša Krista, ktoré ho prenieslo na druhú stranu života.

Tá pevná niť je pre nás v živote veľmi dôležitá. Vedel to už aj antický hrdina Teseus, ktorý sa vybral na Krétu do slávneho labyrintu, v ktorom zabil príšeru menom Mínotaurus. Keď do labyrintu vstupoval, rozmotával niť, ktorú mu darovala Ariadna. Podľa tejto nite sa potom bezpečne vrátil naspäť.

Alebo poznáte to, keď o niečom rozprávate a zrazu vám do toho niekto vkročí a vy si nepamätáte, kde ste rozhovor skončili. Zvykneme vtedy hovoriť, že sme stratili niť.

Pevná niť je veľmi dôležitá, rovnako je podstatné aj to pevné červené vlákno v našom živote. Jedine Kristus Pán, ktorý sa narodil v Betleheme nás dokáže ochrániť pred zlom a dať dostatok síl, aby náš život prestal byť bezcieľny. Jeho si zvoliť sa súčasť života, v tom spočíva ten skutočný odkaz Vianoc. Darčeky sa rozbalia, čarovné svetielka na stromčeku zhasnú, slávnostné jedlá sa skonzumujú. Ale tá pevná červená niť, naša viera sa bude pliesť aj do tých všedných dní, ktoré prídu po sviatkoch.

Držme sa vo viere v Božieho Syna, lebo to červené vlákno nás vedie nielen na tomto svete, ale prevedie nás raz aj do toho nebeského sveta, do Božej blízkosti.

To lano je skutočne pevné, veď Pán Ježiš povedal: *Toho, kto príde ku mne, nevyhodím von.* Nikdy sa tohto lana viery nepustíme, iba ním sme zabezpečení pred pádom. Priviazaný o Ježiša Krista červeným lanom našej viery. Nech sa tak stane.

Amen.